

אנשים

שפטיין, היה במילחמה האחרונה מהדוברים בכינוס הקצינים המפורסם נגד שריהביט'חן.

דובר עיריית רחובות אברי רביב, ידוע כמי ש מפציץ את הכתבים המקומיים בחומר רב על העיריה וראש שה יחזקאל הרמלך. הוא עורך שבועון מקומי, המוצא עלידי העיריה, ומשמש גם כנציג תלונות התושבים. הוא מספר תמיד באופטימיות ל תושבים וועמים חסרי-טלפון על כוננת משרד-התיקנות להתגדיל את מרכזיות-הטלפונים באזור רחובות. אך לו עצמו אין עדיין טלפון למרות פני יותיו הרבות למשרד-התיקנות שורת.

מערכת יחסים מחרה נרקמה בין נועם פמל, מני

חיבק אותו וכישר את סליחתו על היחס הקר שהפגין כלפיו אחרי ששמע שהוא ישראלי.

הכתב המדיני של הארץ, יהודה ליבני, ידוע כחוקיין מעולה של שריהביטחון אריק שרון וסגן-שר-החוזי יהודה בן-מאיר. לא אחת הוא מ טלפן למערכת עיתונו ובשמו של שרון הוא אומר: „אני מבקש שלא תפרסמו את החרמר שהעביר לכם לפני רגע הכתב שלכם, ליטני“.

הסדרן במיזוג הכנסת לא האמין למראה עיניו. אורח קם והתחיל לצלם. במקום שבו יש איסור מוחלט להכיר גינם מצלמות. האיש שהיה אורחו של ח"כ העבודה, זק אמיר, ביקש את רשותו של שרון שישב לידו להצטלם איתו שהם מחובקים. למראה

בני שליטא

מגיש את כף רגלו לרפלקסולוגית ריקי שגיא. שליטא, ח"כ הליברלים וראש המועצה המקומית מנחמיה, בא לערב-ראיונות שנערך בעפולה, ועל-מי בקשה מפיק הערב, יוסי פאר (העומד בין השניים) הוריד את נעליו וגרבו ונבדק בכף רגלו. שגיא אמרה שבבדיקה היא איבחנה אצלו מחלת אוזן וכבד. שליטא אמר בתגובה שיגש מיד לראות רופא.

מנחם בגין דאג, על פי הפירסומים, להשאיר את ידי ניץ בתפקידו כשגריר בארצות-הברית. אחרי המהפך ב-1977, ואילו דיניץ תוקף כיום את ממשלת בגין. „אני לא מאמין שבגין אמר את זה, כי בגין לא שקרן. יומיים אחרי הבחירות הוא צילצל אלי לוושינגטון ואמר לי: „תמשיך בשליחותך למען עם ישראל“ עניתי שאם יש מי שהו חוזר לישראל בתוך 24 שעות, הוא לא עשה לי טובה שהשאיר אותי שם. חוץ מזה, זאת טובה להיות בארצות-הברית“.

צות-הברית. ברק, שחיקה את קולו של ארליך, אמר: „הרופאים המליצו שיעשו לי חמישה מעקפים בלב כדי שלא אקה את הליברלים ל לב“.

סגן-נשיא האוניברסיטה העברית שימחה דיניץ, הגיב על דברים שנאמרו בו שמו של ראש-הממשלה, כי אילו דיניץ הוא כפוי טובה.

מפא"י. סיפר שהוא הכיר את אשתו, רבורה, באופן יוצא דופן. הוא עבר ליד הנהר בעיר הולדתו וראה מישהו טובע. הוא קפץ למים, והציל את הנערה. אחר-כך התחתן איתה.

החקיין יוסי ברק נש-אל מה סיפר סגן-ראש-הממשלה של שימחה ארליך כש-חזר מניתוח-הלב שלו באר-

גיטה ליבוביץ

אשתו של הפרופסור ישעיהו ליבוביץ באה בלוויית בעלה למחווה המיוחדת שערכו לו חברים באוניברסיטת תל-אביב בהגיעו לגיל 80. כשראה אותה אלגויו הוא העניק לה ספר בצרפתית, העוסק באיוולת שבמלחמות. הכינוס, שנערך בחסות החוג לספרות באוניברסיטה, כמעט ולא התקיים בגלל קשיים שהערימה ההנהלה על המארגנים.

כתב הסלוויה חנן עזרן סיפר על רגע דרמטי בקאריירה העיתונאית שלו. לפני חמש שנים הוא בא ב לוויית צוות סלוויה, לצלם דייר בכפר-שלם, המקבל לידו צו-הריסה על מיבנה שבנה ב אופן בלתי-חוקי. האיש קיבל את צוות הסלוויה בסבר פנים יפות. כעבור שבועות שב עזרן לשם, כדי לצלם את ההריסה. אנשי הכפר כלי או את עזרן וצוותו בתוך ה מיבנה, חיברו לדלת רימונים ואיימו שאם תתבצע ההריסה, ימות עזרן בתוך המיבנה.

בעיקבות פירסום מאמר התקפה חריף נגד העיתונאי והסופר היהודי-ארגנטיני לע קב טימורמן, במהדורה ה בינלאומית של גרוולט פוסט, שלה אחד הקוראים בחו"ל מכתב ציני למערכת העיתון, שבו נאמר: „אנו אסירי-תודה על מאמרכם המפתיע והמבריק על טימרמן, מדהים לזכות ב תמיכה מכיוון כה בלתי-צפוי. ליברלים מאוסים ניסו ללא הפסק לתאר את טימרמן כלו-ג'יבור... אנחנו בסך-הכל גיי סינו להרוג אותו או להרוס את נפשו, אך אתם הכתמתם את שמו ואת המוניטין שלו לעולם. קראתם לו שקרן. כל אחד מחברי המערכת שלכם צריך להיות גא בעמדתו הא-מיצה והבלתי-מתפשרת. שלי כם בנאמנות — גנרלים וכמה ידידים גרמנים“.

לודמילה תיכון

אשתו של ח"כ הליברלים דן תיכון, באה בלוויית בעלה לכינוס של דור ההמשך של המיפלגה. לודמילה, שבאה מירושלים לבושה חיטב, לא התרגשה מהמיספר המועט של המשתתפים שבאו לכינוס. אך היא העדיפה בכל זאת שלא לשבת בתוך האולם, אלא שוחחה בחוץ עם פעילה אחרת של המיפלגה הליברלית.

הסדרן הצועק אמר אמיר: „המצלמה שלי, המצלמה שלי“

הסדרן גבי גזית הת-ייחס בתוכניתו יש עניין ל הוראה שחיללות לא יסעו ב לילות בטרמפים. זה באמת מסוכן, כי חיילת שתיקה טרמפ ברכב צבאי באיזור ה צפון יכולה למצוא את עצמה 45 קילומטר לפחות מיעד ה נסיעה שלה. ואם היא לא תימלט בזמן, היא תימצא את עצמה תוך שבועיים במרחק 80-100 קילומטר מהיעד ה מקורי“.

שרגא נצר, מראשי

כ"ל תיאטרון חיפה, וקונסול ערבי לענייני תיאטרון ואר-כיטסורה. סמל היה אורח סמינר שהתקיים בלונדון וגר שאו ניהול מוסדות תרבות ואמנות. בכינוס השתתף בראש זווז, נציג כותי. בארוחת הבוקר שאל אותו סמל מהיכן הוא. זווז ענה שהוא מלא-סקיה, עיר הולדתו. סמל אמר לו שאם כך הם שכנים כי הוא חיפאי. הכויתוי נבהל, ועבר מייד לשולחן אחר. אחר כך הוא ניסה להתחמק מסמל. ביום האחרון של הכינוס ראה סמל את זווז כשהוא אובד עצות ליד תאיטלפון. הוא היה זקוק לאסימון. סמל נתן לו את מבוקשו. והקונסול הכויתוי